

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5303

гр. София, 15.07.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в закрито заседание на 15.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **4876** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39 от ЗУСЕСИФ вр. чл. 128, ал. 1, т. 1 от АПК вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. П. Е. срещу решение от 12.04.2018 г. за отказ на искане за изменение на сключен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, издадено от Заместник-министър и Ръководител на УО на ОПРЧР. Моли решението да бъде отменено.

Ответникът - Ръководител на УО на ОПРЧР, моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, евентуално отхвърлена. Претендира разноски. Представя списък /л. 86/.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 12.04.2018 г. /л. 18/ и във връзка с искане от дружеството-бенефициент за удължаване на срока на изпълнение на договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ BG05M9OP001-1.003-0156-C01 от 22 на 28 месеца поради възникнали затруднения при подбора и назначаването на работа на лица от целевата група по проекта, ответникът е отказал сключване на допълнително споразумение, поради наличието на вече сключено такова от 21.08.2017 г. за удължаване на срока с 6 месеца по същите причини, както и поради липса на подробна информация какви конкретни действия са предприети от страна на бенефициента за изпълнение на дейността.

Във връзка с последващото изпълнение на договора са приложени искания и съответно решения за верификация на постъпило междинно плащане /л. 56/ и за верификация на постъпило окончателно плащане /л. 58/. С последното е отказано верифицирането на сума, а за неизпълнението на задължението по договора по индикатор „Безработни и неактивни участници“ – 40 броя и „Безработни и неактивни участници, които при напускане на операцията имат работа“ – 20 броя, е посочено, че

няма засегнати разходи и се предвижда финансова корекция в размер на 0 лева.

С протоколно определение от 08.11.2018 г. настоящият състав е приел, че жалбата е недопустима, тъй като изпълнението на договора за предоставяне на БФП е приключило.

С определение от 26.02.2019 г. по адм.д. № 15340/2018 г. ВАС е отменил прекратителното определение на АССГ по съображения, че решението за верификация е издадено след подаване на жалбата и съдът е следвало да даде указание на жалбоподателя да обоснове наличието на правен интерес с оглед впоследствие издаденото решение за верификация на постъпило окончателно плащане.

В изпълнение на указанията на ВАС с разпореждане от 06.03.2019 г. /л. 5/ АССГ е дал указания на дружеството да посочи правния си интерес.

С молба от 21.03.2019 г. /л. 68/ дружеството посочва, че е налице правен интерес, тъй като искането за окончателно плащане е направено, поради необходимост от спазване на заложените с договора крайни срокове; посочено е, че недопускането на продължаване на срока на проекта може да доведе до налагане на финансови санкции за жалбоподателя, а при решение, отменящо обжалвания акт, дружеството ще може да претендира по съответния ред обезщетение за вреди.

Ответникът е подал подробен писмен отговор на 03.04.2019 г. /л. 70/, в който описва цялата фактология, касаеща отношенията между страните. Оспорва наличието на правен интерес. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С разпореждане от 08.04.2019 г. /л. 70/ съдът е дал повторна възможност на жалбоподателя да формулира пряк и непосредствен, както и конкретен правен интерес.

В молба от 22.04.2019 г./ л. 75/ жалбоподателят преповтаря твърденията си, формулирани в молбата от 03.04.2019 г.

В съдебно заседание на 20.06.2019 г. ответникът отново представя доказателства, от които е видно, че отношенията между страните са приключени.

От правна страна съдът намира следното:

По силата на общата клауза на чл. 120, ал. 2 КРБ е допусната обжалваемост пред съдилищата на всички административни актове, включително и сключените административни договори, с които се засягат права и законни интереси на граждани и юридически лица, освен изключените със закон. В тази връзка, задължително конституционно условие е обжалваният акт да засяга лицето, което го атакува, като елементът "засягане" е предпоставка за възникване на процесуалния правен интерес от търсената съдебна защита. В този смисъл негативно засягане е всяка правна последица от акта, състояща се в: прекратяване или ограничаване на съществуващи субективни права; създаване на нови или разширяване на съществуващи правни задължения, както и хипотезите на невъзможност за упражняване на субективни права, за които законът предвижда издаването на административен акт. Процесуалноправният интерес от съдебното обжалване следва да е насочен към премахване на неблагоприятни правни последици, респ. - към предотвратяването им или към постигането на благоприятни правни резултати.

С жалбата до съда се иска отмяна на решението на административния орган, с което е отказано удължаване на срока на договора. При евентуално уважаване на жалбата правомощието на съда се състои в постановяване на диспозитив, с който отменя решението и връща преписката на органа за произнасяне с нов акт – в случая със

споразумение/решение за удължаване срока на договора. Предвид приключването му, за което не е налице спор между страните, такъв акт не би могъл да бъде издаден, респ. не би могло да бъде сключено споразумение за удължаване срока на договора. Т.е. целеният с жалбата резултат не би могъл да бъде постигнат.

Абстрактните твърдения в уточнителните молби на жалбоподателя относно наличието на хипотетичен правен интерес предвид възможността да бъде наложена финансова корекция, не водят до наличието на правен интерес, който следва да е пряк и непосредствен. Друг е въпросът, че видно от решението по искането за окончателно плащане, на жалбоподателя не е наложена финансова корекция във връзка с невъзможността му да назначи достатъчен брой лица от целевата група по проекта.

Отпадналият в хода на съдебното производство правен интерес от оспорването се приравнява по правните си последици на начална липса на такъв. Липсата на правен интерес е абсолютна отрицателна процесуална предпоставка за съществуването на правото на съдебно производство, както е в конкретния случай /така Определение № 2580 от 9.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 7918/2015 г., Определение № 4141 от 4.04.2017 г. на ВАС по адм. д. № 9286/2016 г. и др./.

С оглед на изложеното жалбата се явява недопустима, поради което производството следва да бъде прекратено.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски, но в чл. 143 от АПК не се съдържа хипотеза като настоящата, която да предвижда, че му се дължат разноски. Прекратяването не е поради оттегляне на жалбата, за да му се присъдят разноски по ал. 4, нито пък е вследствие на поведение на дружеството. Производството подлежи на прекратяване, поради обективни причини – настъпило приключване на отношенията между страните по сключения между тях договор за предоставяне на БФП.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК АССГ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ хода на устните състезания, даден в съдебно заседание на 20.06.2019 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 4876/2018 г. по описа на АССГ, 45 с-в.

Определението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: